

Турчин и калугер сж двама върли оберници, — един с' сила, други със молитва.

Турчин и куче сѐ едно е.

Турчин като не намѣри кокошка и сврана ядва.

Турчин като забогатѣе жена зима, а българин — кжща прави.

Турчин не ядва баница, ако българин не ѣде лаянца.

Турчин приятел' не дѣй има.

Турчин просо купува, каджна му хортува: що ти'й аго това просо, малко ли си нѣмами, пълно гърне до гърло, нѣма вжтрѣ ни зърно.

Турчин с' сила, поп с' молитва, за нас нищо не останж.

Турчино, кукурчино, не дѣй ходи у дома че имами лош пѣтел.

Турчину дослук-а на колѣното му.

Турчину са непоказвай, гърку са неподмазвай.

Турчин-ѣт гледа три работи: гърбѣт си, гърлото си и кеф-ѣт си.

Турия, ама го не оттурия.

Турия вълк-а за вѣрен, лисицата за послушка.

Турия масло на огън-я.

Турия рашето на лицето си да го не е срам.

Турия са на голѣмата клечка.

Турия чуждо просо в' наш'та пченица.

Туриям та и та изваждам.

Тъз пустата, черната, прѣдната, тя ма еде и ще ма изеде. — Тѣй думала една жена на комшия си, който отивал на Добруджа, да каже на мжжа ѝ да си доде, че неможала да му пасе свинетѣ, а най вече черната свиня, която била напрѣд.

Тъз стѣна знай ли нѣщо, тѣй и аз.

Тѣй го искам, то не става, а каквото Господ дава.

Тѣй го орисали орисниците.

Тѣй да е пистил, отколѣ да е станжл хаджия.

Тѣй да ма турска сабя не порази.

Тѣй да ма чужди ржцѣ непрѣвѣртат.

Тѣй да ми Господ дѣцата опази.

Тѣй да ми е приета молитвата към Господа.

Тѣй да не ходи на кръс' и ржцѣ.

Тѣй знае дѣдо Бае, тѣй плаши дѣцата.